

Príhoda po škole

„Círrn“, zvon v škole zvoní.

„Hurá, skončila posledná hodina!“ zvolala piatačka Linda.

„Jupí, ešte pôjdeme na obed, ale potom už začínajú letné prázdniny!“ teší sa Julka.

„Dievčatá, pôjdeme po obede na zmrzlinu?“ pýta sa Alenka.

„Jasné!“ hovorí Julka. „Áno!“ odpovedá Linda. „Tak poďme teraz na obed.“ navrhla Linda. „Dobre.“ súhlasili Julka s Alenkou.

Vybrali sa všetky tri dievčatká do školskej jedálne na obed. „Mňam, dnes sú na obed špagety!“ povedala Linda. „Super!“ tešili sa dievčatá.

Dievčatá vkročili do jedálne, zobrali si taniere, príbor a tácku. Jedli, jedli a jedli. Keď dojedli, tak Alenka povedala: „Tak poďme teraz na zmrzlinu!“

„Dobre,“ povedala Julka a usmiala sa. „Ách, nie!“ vykrikla Linda sklamane. „Čo sa stalo?“ spýtala sa Alenka. „Čo sa deje?“ zvedavo sa opýtala Julka.

„Práve mi náš obľúbený zmrzlinár Jožko napísal, že bude jeden mesiac odcestovaný na Maldivách!“ odpovedá Linda.

„Ale to snád' nie!“ povedala Julka.

„Nié!“ vykrikla Alenka.

„Ale, nebojte sa dievčatá! Včera cestou zo školy domov som videla zmrzlinára Jakuba, ktorý si neďaleko našej školy otvoril novú zmrzlináreň. A už som sa s ním zoznámila.

Takže môžeme teraz k nemu ísť na zmrzlinu, ak chcete,“ povedala Alenka.

„Jasné!“ tešila sa Julka. „To je super nápad Alenka!“ potešila sa s Julkou a Alenkou aj Linda.

Dievčatá kráčali po chodbe až prišli do triedy. Poobliekali sa, zbalili si učebnice a rozlúčili sa s kamarátmi.

A ako tak kráčali po chodbe, stretli tam svojho spolužiaka Peťa, ktorý si veľmi rád robil

z ľudí srandu.

„Ahoj Peťo, kde si bol?“ zaujíma sa Julka.

„Bol som na toalete a neuveríte mi, čo som tam našiel.“

„Čo si tam našiel? Povedz, povedz, povedz!“ zvedavo vykrikuje Alenka.

„Ja vám to poviem, ale aj ukážem, lebo inak by ste mi neverili.“

„Dobre, ale už to povedz!“ netrpezlivo hovorí Linda.

„Našiel som tam na zemi 100-eurovú bankovku.“

„Neveríme ti, neveríme ti!“ kričali všetky tri dievčatá.

„Tak podte a ja vám to ukážem!“ natešene rozprával Peťo, lebo vedel, že dievčatá budú nahnevané.

Dievčatá prekvapene kráčali za Peťom. „Pozrite sa do tamtého rohu!“

„Prečo?“ pýtala sa Linda.

„Lebo tam je tých sto eur.“

„Dobre,“ vyhrkla Linda.

Dievčatá sa pozreli do rohu a zrazu Alenka začudovane povie: „Však tam nič nie je!“

„No jasné, že tam nič nie je!“ nezbedne povedal Peťo.

„Prečo si to urobil?“ naštvane sa pýta Linda.

„Lebo som si chcel z vás vystreliť.“ A vtom sa začal Peťo strašne smiať.

„Tak nič!“ povedali všetky tri dievky a kráčali po schodoch. O dve minúty už boli vonku zo školy. Kráčali, kráčali a kráčali po ulici až v diaľke zazreli zmrzlináreň.

Hneď sa tam rozutekali, lebo sa tešili, že ochutnajú rôzne príchute zmrzliny. Tak rýchlo bežali, že ich až začalo pichať v boku, takže museli spomaliť.

Keď tam dobehli, uvideli veľmi veľa príchuť zmrzliny.

„Ahoj, Jakub!“ pozdravila sa Alenka.

„Dobrý deň!“ pozdravili sa Julka s Lindou.

„Ahojte dievčatá!“ odzdravil zmrzlinár Jakub.

„Kľudne mi môžete tykať ako Alenka.“ povedal Jakub Julke a Linde.

„Dobre,“ spokojne povedali Linda a Julka.

„Tak, akú zmrzlinu si dáte?“ opýtal sa Jakub.

„Ja si prosím čokoládovú a jahodovú,“ poprosila Alenka.

„Jasné,“ povedal Jakub a podal Alenke kornútok so zmrzlinou.

„Ja si dám vanilkovú a stracciatellovú,“ povedala Linda.

Julka povedala, že by si dala malinovú a šmolkovú. Všetky boli spokojné a lízali zmrzliny. Všetky sa Jakubovi poďakovali, zaplatili a išli si sadnúť na lavičku. Rozprávali sa a jedli.

„Dievčatá, a vy čo budete robiť cez prázdniny?“ vyzvedala Julka. Alenka povedala, že pôjde do Turecka. Linda zase tvrdila, že navštívi Belgicko. Alenka k tomu dodala, že ešte nevie, ale možno pôjde aj do Tatier.

A tak sa ďalej rozprávali až: „Dievčatá, pozrite sa, tam je na zemi sto eur!“ prekvapene zakričala Julka.

„Ale, Julka!“ „Netáraj!“ Alenka a Linda s ňou vôbec nesúhlasili.

„Tak ja vám to ukážem!“ povedala Julka.

Išli sa na to bližšie pozrieť a zrazu: „Aha, veď to je sto eur?!“ prekvapene zvolala Linda. A Alenka si pomyslela, že ako sa to tam zjavilo.

„Peťo, nerobíš si z nás opäť žarty?!“ pýtali sa nahlas zvedavé dievky.

„Hmmm, nikto sa neozýva. Tak, čo urobíme?“ rozmýšľala Alenka.

„Odnesme to na políciu. Tam zistia, komu to patrí,“ navrhla Julka.

„Super nápad!“ súhlasila Linda.

Tak teda išli, išli, až prišli na policajnú stanicu.

„Našli sme sto eur a nevieme čo s nimi,“ hovorili dievčatá.

„Kľudne nám ich tu nechajte a my zistíme, kto ich stratil,“ upokojoval ich pán policajt.

„Tak my už pôjdeme,“ odchádzali dievky.

„Jasné, chodte! A urobili ste veľmi dobre, že ste ich ku nám priniesli,“ povedal na záver pán policajt.

„Super, tak dovidenia!“ lúčili sa dievčatá.

„Ahojte!“ odzdravil pán policajt.

Dievčatá vyšli z budovy a o chvíľu sa začali lúčiť.

Julka povedala: „Ja už pôjdem domov.“

Linda na to, že už tiež pôjde domov. A Alenka vraví: „Jasné, aj ja už idem. Tak čaute!“

Pekne sa rozlúčili. Išli domov a tešili sa, že sa o dva mesiace v škole opäť uvidia.